

Regeringskansliet
Justitiedepartementet

Yttrande över betänkandet Vissa polisfrågor – säkerhet vid förhör samt kränkingsersättning (SOU 2018:75)

Kroppsvsitation

Åklagarmyndigheten tillstyrker förslaget att införa en utvidgad möjlighet för polis att kroppsvisitera förhörspersoner. Det noteras att utredningens uppdrag i denna del har varit begränsat. Bl.a. mot den bakgrunden har Åklagarmyndigheten inte några invändningar mot de avgränsningar som föreslås. Det är emellertid svårt att se några bärande skäl för varför inte även förhör i exempelvis Ekobrottsmyndighetens lokaler skulle kunna omfattas av den nya bestämmelsen.

Någon möjlighet att genomföra kroppsvsitation med tvång kommer inte att finnas enligt förslaget, vilket synes väl motiverat. Utredningen föreslår att den som vägrar att underkasta sig kroppsvsitation enligt den nya bestämmelsen i 19 a § första stycket polislagen ska anses ha underlåtit att inställa sig till förhöret. Detta ska enligt förslaget anges i bestämmelsens andra stycke. Av betänkandet (sid 61 och 72) framgår att syftet är att tydliggöra att den som frivilligt inställt sig till ett förhör men som vägrar att underkasta sig kroppsvsitation, till följd varav förhöret inte går att genomföra, kan hämtas till ett senare förhör enligt 23 kap. 7 § rättegångsbalken.

Det är angeläget att förutsättningarna för att använda tvångsmedel tydligt framgår direkt av den bestämmelse där tvångsmedelsanvändningen regleras. Enligt Åklagarmyndighetens uppfattning kan det därför finnas skäl att överväga om 23 kap. 7 § första stycket rättegångsbalken bör ändras så att det där uttryckligen anges att även den som vägrat att underkasta sig kroppsvsitation enligt 19 a § första stycket polislagen, med följd att förhöret inte kunnat genomföras, får hämtas till förhör.

Polismäns rätt till ersättning för allvarlig kränkning

Åklagarmyndigheten har inte något att invända mot de bedömningar som redovisas. I sammanhanget bör uppmärksammas att Brottsförebyggande rådet har tagit fram sådant faktaunderlag om bl.a. polismäns utsatthet för brott i tjänsten, som utredningen efterlyser (se t.ex. BRÅ Kortanalys 3/2018 ”Yrkesrelaterad utsatthet för brott”). Den gedigna genomgång och analys som utredningen nu har gjort bör, tillsammans med de rapporter som BRÅ tagit fram, kunna vara till stor nytta i ett fortsatt utredningsarbete.

Detta yttrande har beslutats av vice riksåklagaren Kerstin Skarp efter föredragning av vice överåklagaren Astrid Eklund. I den slutliga handläggningen av ärendet har även tf. rättschefen Hedvig Trost deltagit.

Kerstin Skarp

Astrid Eklund

Kopia till

Kommunikationsavdelningen

Rättsavdelningen

Biblioteket

Lotta Myrén, chefssekreterare

Överåklagaren för samordning och analys